

princip forudsætter altsaa en Contraheren, en Indgaaen paa Forpligtelsen for flere Aar, og det gjør, at den ikke kan betragtes som en Hjælpslov. Naar Ordføreren siger, at det er en Ubetydelighed, som det ikke er værd at lægge Mærke til, at de 77 Heste flyttes, saa siger jeg, at selv om det var en Ubetydelighed fra Besfatningens Side, saa er det dog ingen Ubetydelighed fra Forsvaret af Landgrændsen at flytte Bespændingen af 10 Kanoner; thi det er disse 77 Heste. Det er en virkelig Forandring i Organisationen, og, naar den ærede Minister siger, at det er med velberaad Hu, at Krigsministeren gjør det, saa er det besynderligt, at Krigsministeren vil lade dette beroe paa den tilfældige Hartfornsfordeling, der er mellem Verne og Fastlandet; thi havde det Modsatte været Tilfældet med Hartfornsfordelingen, saa havde accurat det Modsatte fundet Sted. Havde den ærede Krigsminister været her tilstede ved Forhandlingen af den forrige Paragraph, saa vilde han have seet, at vi fra vor Side bestræbte os for at lade ham beholde den Frihed, som behøves for at kunne iværksætte hvilkensomhelst Organisationsplan, han vilde, og at det er fra den modsatte Side, man har frygtet for at lade ham beholde denne Frihed og være Herre over disse Bestemmelser. Jeg benægter paa det Bestemteste, at jeg har sagt et eneste Ord, som kan tydes derhen, at jeg havde en bestemt Plan som jeg vilde sætte igennem; jeg har sagt, at der er en afgjort Modstrid imellem Krigsministerens Anskuelse om Hærororganisationen og min, jeg har sagt — og jeg gjentager det, just fordi Krigsministeren er tilstede —, at han gaaer ud paa, saa meget som muligt, at bygge vor Hærororganisation paa Pengendgifter og saavidt muligt at bringe det til at være en staaende Hær, hvori han har fast Raaderum over enhver Ting, og at jeg derimod gaaer ud paa, saavidt det kan lade sig gjøre, at uddanne den til en Milicehær, hvori

Kræfterne komme til at virke saa nær ved de borgerlige Forhold som muligt, og jeg paaستاer, at vi ikke kunne skaffe Midler dertil paa tilstrækkelig Maade ved dette Lovudkast, men idet jeg har sagt det, har jeg paa ingen Maade sagt, at det, som jeg har foreslaaet, gaaer ud derpaa; det gaaer slet ikke ud paa Andet, end paa at forandre det nuværende Forhold saa lidt som muligt, indtil den endelige Organisation af Forholdene kommer frem, og jeg har sagt, at det ligger deri, at jeg antager, at enhver Hestefordeling, som ikke hænger sammen med en tilsvarende Mandskabs- og Troppesfordeling, ikke har nogen militair Betydning. Det gjør denne Fordeling ikke, den er blot gjort med Hensyn til den tilfældige Hartforns-Tilstedeværelse (Hør!). Ordføreren har ogsaa bemærket, at det ikke havde Noget paa sig — det hang ikke sammen, synes jeg han sagde — at vi, efterat have ligeliggjort Hartfornet, borttog den Ulighed, som var bleven tilbage, ved denne Lov. Det er ikke Tilfældet, som han siger, at denne Byrde kun har hvilet paa enkelte Personer eller paa enkelte Gaade; den har hvilet paa Amtet, thi Amtet maatte bære Byrden for de enkelte Personer, som derfor vare befriede (Krieger: Nei!). I det Amt, og i det Sogn, hvor der var et stort Frihartforn, har dette Amt og dette Sogn hidtil maattet bære Byrden paa disse Personers Begne, og det i den Grad, at det Sogn, hvor den største Deel af Hartfornet var Frihartforn, var trykket deraf til den alleryderste Grændse. Naar det er Tilfældet, saa er der aldeles ingen Grund til ikke nu at lade Hesteholdet blive netop, hvor det hidtil har hørt hjemme; saa vilde disse Frihartfornsbesiddere i disse enkelte Districter komme til at bære en større Andeel af denne Byrde, end man vilde komme til i de Sogne og i de Amter, hvor der ikke har været saameget Frihartforn, og det er det, som er det Billige og Naturlige.